

Arrest

nr. 315 035 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 5 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 23 februari 2022 binnenkwam, diende op 23 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 mei 2022 werd verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming afgesloten met een afstand van het verzoek om internationale bescherming en een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 20 november 2023 kwam verzoeker opnieuw België binnen. Hij diende op 23 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 5 maart 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 6 maart 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt

“Asielaanvraag: 23/11/2023

Overdracht CGVS: 05/12/2023

Op 7 februari 2024 werd u gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14:10 tot 15:12. U werd bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is. Uw advocaat Mter. VANHALST Jean-Claude was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en bent geboren op [...] mei 2000 in Tsalka. Uw vader V.K. had in Georgië problemen met criminelen die hem onder druk wouden zetten. Hierdoor is uw vader het land uit gevlucht naar Turkije, waar jullie gezin hem vervoegde in januari 2018. Jullie waren echter niet op de hoogte van de problemen die uw vader had in Georgië. Door financiële problemen moesten jullie een maand terug naar Georgië, waarna jullie zich in februari 2019 in Polen vestigden en waar u in de bouw werkte. U verbleef vervolgens van maart 2020 tot december 2021 in Oekraïne, waarna u terug ging naar Polen. Uw vader hoorde in Polen dat jullie asiel konden aanvragen in België waarop jullie gezin op 23 februari 2022 naar België kwam en dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indienden. Pas toen jullie naar België kwamen, besloot uw vader dat hij zijn problemen aan jullie kon vertellen. Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak, besloot u om samen met uw broer V.B. naar Oekraïne te gaan en uw eerste verzoek om internationale bescherming in België werd op 9 mei 2022 door DVZ afgesloten met een beslissing tot afstand van de asielaanvraag. In april 2023 keerde u van Oekraïne terug naar Georgië omdat u de problemen van uw vader wou gaan oplossen. U regelde in Batumi een ontmoeting met N. en L., die bij een criminele groepering behoren. Ze bedreigden u echter met een mes op uw hand en u leefde hierna ongeveer nog negen maanden ondergedoken in Georgië. Tijdens uw verblijf in Georgië reisde u op en af tussen Turkije en Georgië. U vertrok uit Georgië op 18 november 2023, arriveerde in België op 20 november 2023 en diende op 23 november uw tweede verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U baseert uw vrees ten aanzien van Georgië op de problemen die uw vader zou hebben gehad in Georgië (CGVS, p.6). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat er aan uw vader V.K. zijn beweerde asielrelaas geen geloof kon worden gehecht door het CGVS. Deze beoordeling werd op 7 november 2022 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan er vanuit de beweerde problematiek van uw vader in Georgië geen vrees voor u ontspruiten.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de problemen die uw vader zou hebben gehad in Georgië, -quod non-, dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u aangehaalde vrees voor uw leven en nood aan internationale bescherming. Zo koos u er zelf voor om na het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België het land te verlaten en naar Oekraïne te gaan (CGVS, p.4), waardoor uw verzoek werd afgesloten met een beslissing tot afstand van de asielaanvraag. Het feit dat u er zelf voor kiest om België te verlaten, terwijl u hier een lopende procedure om internationale bescherming had, ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.

Verder is het ook van alle logica ontdaan dat als u zich in Georgië aan het verstoppen bent, u er wel voor kiest om vanuit Georgië naar Turkije te gaan om vervolgens weer terug te gaan naar Georgië (zie: stempels paspoort). U verklaart dat u vanuit Turkije het vliegtuig probeerde te nemen, maar dit niet is gelukt omwille van geldproblemen. Even later verandert u uw verhaal en verklaart u dat het kopen van een ticket geen probleem was, maar u niet door werd gelaten als u het vliegtuig wou nemen. Waarom ze u niet doorlieten, weet u echter niet (CGVS, p.5). Uw verklaringen weten dan ook niet bijster te overtuigen. Als u werkelijk een vrees koestert ten aanzien van Georgië dan is het van alle logica ontdaan dat u er zelf voor kiest om heen en

weer te reizen tussen Georgië en Turkije. Dit gegeven doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het ook van alle logica ontdaan dat als u werkelijk een dermate vrees koestert ten aanzien van Georgië door de problemen van uw vader, dat u er zelf voor kiest om terug te gaan naar Georgië en de mensen uit het criminele milieu zelf op te zoeken. U verklaart dat u gehoopt had dat ze menselijk zouden omgaan en begrip tonen (CGVS, p.7). Het is echter zeer bevreemdend te noemen dat u dergelijk gedrag zou verwachten van mensen die tot een criminele groepering behoren en die uw vader het land zou hebben uitgejaagd. Bijgevolg doet dit gebrek aan logica verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken heeft. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verklaart nooit klacht te hebben ingediend bij de politie in Georgië omdat dat geen zin heeft. U contacteerde daarnaast ook nooit een organisatie voor uw problemen of zocht nooit op een andere manier bescherming voor uw problemen (CGVS, p.8). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

Het neerleggen van uw paspoort slaagt er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort attesteert hoogstens uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Het vertrouwensbeginsel en de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Vooreerst betoogt verzoeker dat het niet is omdat er een negatieve beslissing werd genomen in hoofde van zijn vader dat er geen risico voor verzoeker bestaat. Verzoeker herhaalt de problematiek van zijn vader en benadrukt dat zijn eigen vrees zich ook in Batumi afspeelt.

Aangaande het niet doorlopen van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, stelt verzoeker dat hij vanuit een plichtsbesef ging helpen in Oekraïne.

Wat zijn reizen naar Turkije betreft, merkt verzoeker op dat hij op dat moment geen rechtstreeks vliegtuigticket naar Europa kon aanschaffen. Verzoeker wilde ook bij zijn gezin zijn en bovendien was blijven in Georgië ook risicovol.

Inzake het gegeven dat verzoeker terugkeerde naar Georgië om te onderhandelen met de criminelen, stelt verzoeker dat hij het niet kon verkroppen dat zijn vader deze criminelen diende te betalen. Hij kon het risico van de dreiging hieromtrent niet juist inschatten, mede omwille van de frustratie en jonge leeftijd van verzoeker.

Verzoeker herhaalt nog dat hij geen politiebescherming zocht daar dit de zaken juist erger kon maken, en verwijst hierbij naar de bestreden beslissing waar deze erkent dat het rechtssysteem in Georgië nog niet perfect is en zelfs er achteruit op is gegaan.

Tot slot benadrukt verzoeker dat zijn vrees recenter en actueler is dan die van zijn vader, hetgeen werd veroorzaakt door het feit dat verzoeker naar de criminelen ging in Batumi om met hen te onderhandelen.

3.1.2. Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “- 2. *Ondertekende en vertaalde verklaring van verzoeker;*
- 3. *Verklaring van verzoeker via een sociaal assistent;*
- 4. *Vertaalde verklaring van een getuige.*”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker opgeworpen vrees daar er geen geloof werd gehecht aan eenzelfde problematiek opgeworpen door diens vader (i), verzoeker zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet volledig doorliep (ii), zijn reizen tussen Georgië en Turkije afbreuk doen aan zijn beweerde vrees (iii), het niet aannemelijk is dat verzoeker ging onderhandelen met de criminelen (iv) en er vanuit kan worden gegaan dat verzoeker beroep kan doen op bescherming door de nationale autoriteiten (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkingen.

Vooreerst merkt de bestreden beslissing terecht op dat de door verzoeker aangehaalde problematiek reeds ongeloofwaardig werd geacht in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn vader:

“U baseert uw vrees ten aanzien van Georgië op de problemen die uw vader zou hebben gehad in Georgië (CGVS, p.6). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat er aan uw vader V.K. zijn beweerde asielaanvraag geen geloof kon worden gehecht door het CGVS. Deze beoordeling werd op 7 november 2022 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan er vanuit de beweerde problematiek van uw vader in Georgië geen vrees voor u ontspruiten.”

Verzoeker stelt dat deze weigeringsbeslissing in hoofde van zijn vader niet betekent dat er geen risico bestaat voor hemzelf. Verzoeker brengt echter geen enkele wetsbepaling of beginsel aan die de commissaris-generaal verbiedt om zich te baseren op de verklaringen van een familielid bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van een verzoek om internationale bescherming. Integendeel, de commissaris-generaal beschikt over de mogelijkheid om, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker zich bevindt, alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Gezien verzoeker en zijn vader zich in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming beroepen op dezelfde vervolgingsfeiten, kunnen de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekers vader over deze vervolgingsfeiten wel degelijk worden aangemerkt als een relevant element bij de beoordeling van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Verder betekent een loutere verwijzing naar de ongeloofwaardige verklaringen van zijn vader niet dat verzoekers verklaringen niet individueel beoordeeld werden. Uit een eenvoudige lezing blijkt immers dat de bestreden beslissing ook bijkomende elementen aanvoert om aan te tonen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen, zoals hieronder blijkt.

Zo wordt op pertinente wijze door de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers reis naar Oekraïne tijdens de behandeling van zijn eerste verzoek om internationale bescherming afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vrees:

“Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de problemen die uw vader zou hebben gehad in Georgië, -quod non-, dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u aangehaalde vrees voor uw even en nood aan internationale bescherming. Zo koos u er zelf voor om na het indienen van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België het land te verlaten en naar Oekraïne te gaan (CGVS, p.4), waardoor uw verzoek werd afgesloten met een beslissing tot afstand van de asielaanvraag. Het feit dat u er zelf voor kiest om België te verlaten, terwijl u hier een lopende procedure om internationale bescherming had, ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij uit plichtsbesef ging helpen in Oekraïne. Dit doet echter op generlei wijze afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing op dit punt.

Indien verzoeker werkelijk een vrees koesterde tegenover Georgië kan er op zijn minst worden verwacht dat hij de procedure hieromtrent afrondt. Een verwijzing naar een plichtsbesef tegenover Oekraïne, volstaat niet om het verzoeken aan zijn verplichtingen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming te verschonen.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op terechte wijze dat het heen-en-weer gereis tussen Turkije en Georgië verder afbreuk doet aan de aannemelijkheid van zijn vrees:

“Verder is het ook van alle logica ontdaan dat als u zich in Georgië aan het verstoppen bent, u er wel voor kiest om vanuit Georgië naar Turkije te gaan om vervolgens weer terug te gaan naar Georgië (zie: stempels paspoort). U verklaart dat u vanuit Turkije het vliegtuig probeerde te nemen, maar dit niet is gelukt omwille van geldproblemen. Even later verandert u uw verhaal en verklaart u dat het kopen van een ticket geen probleem was, maar u niet door werd gelaten als u het vliegtuig wou nemen. Waarom ze u niet doorlieten, weet u echter niet (CGVS, p.5). Uw verklaringen weten dan ook niet bijster te overtuigen. Als u werkelijk een vrees koestert ten aanzien van Georgië dan is het van alle logica ontdaan dat u er zelf voor kiest om heen en weer te reizen tussen Georgië en Turkije. Dit gegeven doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het feit dat zijn ouders in Turkije verbleven, maar doet op generlei wijze afbreuk aan de terechte vaststelling dat zijn verklaringen incoherent waren en zijn terugkeer naar Georgië afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vrees.

Nog stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers onderhandelingen met de criminelen niet aannemelijk zijn:

“Daarnaast is het ook van alle logica ontdaan dat als u werkelijk een dermate vrees koestert ten aanzien van Georgië door de problemen van uw vader, dat u er zelf voor kiest om terug te gaan naar Georgië en de mensen uit het criminele milieu zelf op te zoeken. U verklaart dat u gehoopt had dat ze menselijk zouden

omgaan en begrip tonen (CGVS, p.7). Het is echter zeer bevreemdend te noemen dat u dergelijk gedrag zou verwachten van mensen die tot een criminele groepering behoren en die uw vader het land zou hebben uitgejaagd. Bijgevolg doet dit gebrek aan logica verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar zijn frustraties en jonge leeftijd als factoren die het moeilijk maakten om een juist inschatting te maken van het risico dat hij nam. Deze *post factum* vergoelijkningen wegen echter niet op tegen het gegeven dat deze criminelen de vader van verzoeker uit het land jaagden, en bijgevolg een ernstige dreiging uitmaakten jegens verzoeker en zijn familie. In een zulke context wordt terecht door de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoekers toenadering tot de criminelen niet geloofwaardig is.

Tot slot merkt de bestreden beslissing, als overtollig motief, terecht op dat verzoeker beroep kan doen op bescherming door de Georgische autoriteiten, doch hiertoe geen stappen ondernam:

“Bovendien blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken heeft. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verklaart nooit klacht te hebben ingediend bij de politie in Georgië omdat dat geen zin heeft. U contacteerde daarnaast ook nooit een organisatie voor uw problemen of zocht nooit op een andere manier bescherming voor uw problemen (CGVS, p.8). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat, indien hij naar de Georgische politie ging, hij de zaken mogelijks erger maakte. Dit algemene, ongefundeerde verweer doet op generlei wijze afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing op dit punt. Indien verzoeker wil aantonen dat hij niet kan rekenen op bescherming door de Georgische autoriteiten, dient hij hierover concrete en omstandige elementen aan te voeren, *quod non*.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts toont verzoeker op generlei wijze aan dat er sprake is van een risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP